

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

XV. Sy doet belofte van eeuwighe Suyverhey.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

X V. C A P I T T E L.

Sy doet belofte van eeuwighe Suyverheyt.

OVer vele jaeren wiert *Agnes* inwendighlijck aengepraemt, om haer suyverheyt voor altijd met belofte Godt op te draeghen: Maer sy was tot noch, aen soo goede inspraecken wederspannigh gheweest. Niet dat sy eenighe gedachten hadde van te trouwen: Maer uyt enckele vreesse, van teghen dese deught door eenige kranckheyt ergens te misdoen, ende dese sonde aldus te vergrooten, als sy tot de suyverheyt door belofte soude verplicht zijn. Dat dese belofte, aen Godt ende sijn H. Moeder seer aengenaem, ende aen de ziele seer profijtigh is, was haer wel bekend: Daerom en wilde sy oock niet sterven, sonder de selve ghedaen te hebben. Maer om de reden, die gheseyt is, stelde dese verbintenisse altijd voorder en voorder uyt. Doch die uyt vreesse van te sondighen, van dese belofte wederhouden wiert, is uyt vreesse van te sterven, van Godt aengejaeght, om dese belofte te doen: Ende dat op de maniere als volgt.

Met de doot van haeren Vader, versocht haeren Broeder den Priester, dat sy soude weder keeren naer Ceulen, ende gelijk te voren, sijn huys-houdster vvesen. Dit socht *Agnes* af te slaen, om haer lanck ghevvenschte vvooninge tot Ruremonde te nemen, als de ses vveken naer haers Vaders doot soudent eyndigen: Maer desen Broeder en hiel niet op van praemen, om haer te verwillighen tot dit ampt. Sy keerde sich tot Godt, ende tot sijn H. Moeder: Versoeckende den

bystant des hemels, om ten lesten van alle huys-forgen ontlast te vvorden, ende tot haer gevvenschte eenigheyt te geraecken.

Besigh zijnde met dit versoeck vvierdt op eenen morgen-stont invvendelijck sterck aengedreven, om met alle spoedigheyt naer Ceulen te reysen. Sy gevoelde merckelijck dat dit Godts in geven vvas: Ende en vvist geen reden, vvaerom Godt dese reyse, ende dat soo spoedelijck van haer begeerde. Evenvvvel, om tegen den vville Godts niet te misdoen, doet sy sonder uytstel een karre inspannen, ende vergeselschapt zijnde van haer getrouvde Suster vertreckt sonder uytstel naer Ceulen. Jeder een, die dit sagh, vvas vervvondert, siende haer soo driftigh tot een reyse, tot de vvvelcke sy te voren opentlijck soo teghen-vvilligh gevveest vvas: Ende oordeelden dat sy veygh vviert.

Als dese twee Gesusters op den selven dagh ontrent Ceulen quaemen, ontmoet haer eenen Bode, boot-schappende dat haeré Broeder vande peste seer cranck lagh: door welcke swaere ende onverwachte tijdinghe dese twee Susters soo verslaeghen waeren, dat sy t'saemen-raemden, of sy voort-rijden souden, of weder-keeren naer Wassenbergh. *Agnes* self, die in haere jonckheyt op de peste soo luttel gepast hadde, vondt nu seer groote tegenheyt ende wederspannigheyt om in dat sorgelijck huys te gaen. Met Godt sich beraeden hebbende, besluyt sy voort te gaen, sich overgevende in Godts handen, om van haer te schicken't gene tot sijn glorie dienstigh soude wesen: ende beweeght haer Suster om het selve te doen. Soo zijn sy dan naer Ceulen voort-gereyft, ende tot het huys van haeren siecken Broeder gekomen.

Hier

Hier voelde *Agnes* grooten strijdt in haeren gheest, door 't achterdencken van dese behaelijcke sieckte te vatten: niet soo seer door vreesse vande doot, als om dat sy de belofte van Suyverheyt tot noch niet ghe- daen hadde, die sy voor haer af-sterven wilde doen. Ende insfende dit tegenwoordigh perijckel, vondt ge- raedicht dit veroudert voor-nemen op het spoedigh- ste te volbrengen. Sy is dan s'anderdaeghs naer de kercke getrocken: ende heeft haere Suyverheyt aldaer met belofte eeuwiglijck aen Godt op-gedraegen.

Sy bespeurde, dat dese belofte, al wierdt sy door vreesse uyt-geperst, aen Godt aengenaem was: door de vermeerderinghe der Goddelijcke liefde, die sy van dien tijdt soo merckelijck in haer ziele gevoelt heeft, dat sy bekent, die met gheen woorden te konnen uyt- leggen: ende voeght hier by dese woorden.

Hoe wonderlijck is Godt in sijn wercken, die alles op sijnen tijdt weet te bestieren! Hy weet hoe, ende door wat middel hy ons tot hem naerder sal trecken: besonderlijck een soo quaet schepselken als ick ben, dat haeren Godt niet en wilde vol- ghen, ten zy dat hy de roede inde handt nam, om my te gees- selen. Och wonderlijcken Godt! Wat tonghen sullen uwen lof konnen uyt-spreken? 'en is al niet. Heere: weest ghy self u- wen lof, glorie ende danckbaerheyt inder eeuwigheyt, Amen.

Als haers Susters man hoorde, dat desen Priester, sijn schoon Broeder, vande peste sieck lagh, ende dat sijn huysvrouwe in foodaenigh gevaer was: is hy met alle haeste naer Ceulen gereyst, ende heeft sijn vrou- we, ende sijn schoon-Suster *Agnes*, uyt dat huys ghe- trocken, ende naer Wassenbergh ghestiert: midts dat aen den siecken geenen dienst, of menschelijcke mid- delen ontbraken.

Sy en waeren nauwelijcks t'huys gekomen, of kregen tijdinghe dat desen Broeder, met een Crucifix inde handt ende by nae knielende, seer godtvruchtighlijck overleden was. Soo wiert dit beletfel, van haer wooninghe naer Ruremonde te stieren gheweirt, eer des weken naer haers Vaders afsterven ge-eyndight waeren: ende soo is *Agnes* tot de belofte gebrocht, die aen Godt ende aen sijn Heylighe moeder soo seer behaeght, eer sy van Wassenbergh naer Ruremonde gekomen is.

XVI. CAPITTEL.

Sy vertreckt naer Ruremonde, teghen den danck van haer vrienden: ende begint te leven onder de bestieringhe der Societeyt.

Hier nae heeft *Agnes* haer langh gewenschte wooninghe te Ruremonde genomen: alwaer sy, tot het eynde haers levens, onder de bestieringhe van onse Societeyt, inde deught gevoordert, ende tot groote volmaecktheyt op-geklommen is, soo wy sullen verhaelen. Sy vertrock naer Ruremonde op eenen Bamis-tijdt: 'tjaer is onbekent, maer uyt haer schriften blijktt, dat sy te Ruremonde woonachtigh was, alswanneer de stad van Breda van den Marquis Spinola belegert ende veroyert wierdt: 't welck in 't jaer 1624 geschiet is. Haeren Biecht-vader, van den welcken wy hier boven gesproken hebben, heeft haer geraeden, ergens by eenlijck volck haer kosten te koopen. Maer gemerckt dat sy door liefde vande eenigheydt naer Ruremonde ghe-